

Til nynorskemnda

Jeg registrerer at dere ønsker å stramme inn den nynorske rettskrivningsnormen, og at dere inviterer folk til å komme med innspill. Begge deler er bra: Mange av oss har ønsket en begrensning i sideformer og valgfrihet – i begge målformer –, og det er prisverdig at dere tar imot innspill fra språkbrukerne.

Min bakgrunn er fra skoleverket, der jeg har arbeidet som lærer/lektor i ca. 15 år, først i videregående skole, de siste år i grunnskolen. Jeg er cand. philol. med engelsk hovedfag, men jeg har også undervist en del i norsk, som også er et fag jeg interesserer meg for.

Så rett på sak: Her følger en del forslag til endringer som jeg gjerne ville ha sett innført i nynorsknormen:

(1) Substantiv

A. Hankjønnsord på –a og –nad bør ha kun –er og –ene som godtatte flertallsformer.

Så vidt jeg kan huske, var det ikke snakk om *månadar* og *villaar* da jeg gikk på skolen for ca. 30 siden. Det burde ikke være mulig med a i endelsene her, pga mislyden /aa/.

B. Hunkjønnsord får gjennomført –a i bestemt entall.

Jeg registrerer at Språkrådet går inn for dette. –i ser ut til å være lite brukt (på samme måte som den svært arkaiske –or og –one i flertall av svake hunkjønnsord, som er et typisk eksempel på språklig ”daukjøtt” – og som jeg tar som en selvfølge at forsvinner(!)).

Derimot kan vi vel godt opprettholde –er/-ene som hovedformer på en gruppe med hankjønnsord og –ar/-ane på en gruppe med hunkjønnsord (henholdigvis *gjest*, *venn*, *sau* m.fl. og *elv*, *myr*, *øy* m.fl.)

(2) Verb

A. Kløyvd infinitiv tas ut.

Så vidt jeg kan se, er kløyvd infinitiv lite brukt i skrift og dessuten forvirrende og vanskelig å praktisere – mao. en lite praktisk ordning. Men det bør fortsatt være mulig å velge mellom –a eller –e.

B. Sterke verb i presens mister sideformer på –er.

Jeg har aldri skjønt vitsen med at det skal være mulig å skrive *eg sitter* og *ho kjemer*. Skal vi først ha to målformer, bør det som høres så nynorsk ut som *eg sit* og *ho kjem* være eneformer. Ikke minst pga av nynorskopplæringen av bokmåselever har jeg et sterkt ønske om at denne ”unynorske” sideformen tas bort.

C. Sterke perfektum partisipper ender på –e, ikke –i.

Jeg har ikke så sterke meninger her, men synes nok at –i i perfektum partisipp (*har bundi, har skrivt* etc.) godt kan fjernes, ikke minst fordi den vel er betraktelig mindre brukt enn –e – eller tar jeg feil?

D. d-ending eller t-ending i preteritum og perfektum partisipp?

I mange av klassene av svake verb er det valgmuligheter mellom en ending med –d eller –t. Det hadde vært ønskelig å få redusert antall former her, men det er vel ikke alltid like lett å avgjøre hvilke som er best eller mest brukt. Men –tt i perfektum partisipp av kortverb (*tru – trutt, sy – sytt*) kan vel sløyfes, likedan sideformen på –d i for eksempel *seld, brend, førd*.

(3) Adjektiv

A. Muligheten for –lig som sideform til –leg tas bort.

Jeg synes ikke at *synlig* og *uendelig* høres særlig nynorsk ut. Vi greier oss med *synleg* og *uendeleg*. Utover det har jeg ingen synspunkt på adjektivene.

Jeg håper dere tar med mine synspunkter i vurderingene deres.

Med vennlig hilsen
Frank Aaserud

Røyken, 17.02.2011

f-eraas@online.no